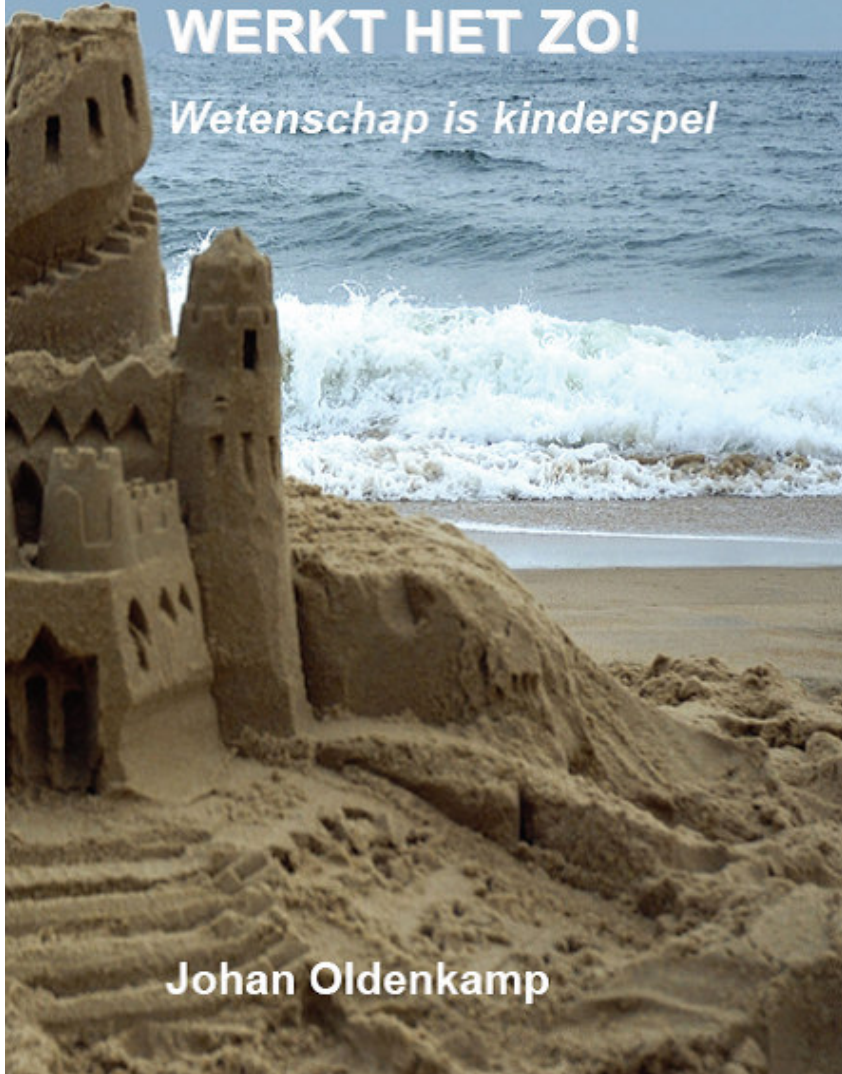

NATUURLIJK WERKT HET ZO!

Wetenschap is kinderspel

Johan Oldenkamp

NATUURLIJK WERKT HET ZO!

Wetenschap is kinderspel

Johan Oldenkamp

Natuurlijk werkt het zo!

Wetenschap is kinderspel

Eerste druk, 25 december 2009

Indien u wenst te reageren op dit boekje, dan kunt u dat doen via:

johan@pateo.nl

www.pateo.nl

Uitgeverij: Pateo
Drukkerij: Van Liere Media
ISBN: 978-90-813871-8-7
NUR: 259

© 2009 - Dr. Johan H. Oldenkamp

Geen rechten voorbehouden. Alles uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopiëren, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

No rights reserved. All parts of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the author.

Inhoudsopgave:

1. Tijd voor een nieuwe bril? 4
2. Waaruit bestaat alles? 6
3. Hoe werkt het leven? 11
4. Hoe werken wij zelf? 17
5. Hoe werken wij samen? 22
- Nawoord en woord van dank 27

Wetenschap en kerstfeest

Het kerstverhaal vertelt van een maagdelijke geboorte op 25 december aangekondigd door een ster in het Oosten en aangewezen door drie koningen. Dit verhaal gaat over de strijd tussen Licht en Duisternis, die zich iedere ochtend en avond aan de hemel afspeelt. Het Licht wordt gebracht door de Messias (letterlijk: Lichtbrenger), en dat is in ons geval de zon Helios.

De onderlinge krachtsverschillen tussen Licht en Duisternis veranderen ieder etmaal. Op 21 juni is het Licht oppermachtig, en duurt de Duisternis (lees: nacht) maar heel kort. Maar op 21 december zijn de rollen omgedraaid, en duurt de Duisternis het langst (van het jaar). Precies halverwege beide momenten vindt de kanteling plaats. Vanaf ongeveer 21 maart is er langer Licht dan Duisternis. En rond 21 september is het net andersom. Dit alles geldt natuurlijk alleen voor het Noordelijk halfrond, want op het Zuidelijk halfrond is het precies omgekeerd.

Tot 21 december schuift de boog die Helios beschrijft aan de hemel (gezien vanaf het Noordelijk halfrond) steeds een beetje op naar het Zuiden. Maar op 21 december stopt deze gang naar het Zuiden. Dit stoppen betekent het einde (van deze beweging), oftewel de dood ervan. Dit stoppen (lees: de dood) houdt precies drie etmalen aan. Na deze drie etmalen, op 25 december, herrijst de Lichtbrenger uit de dood (en klimt vervolgens weer dagelijks hoger aan de hemel). En vanaf dat vreugdevolle moment neemt het Licht steeds meer toe in kracht en duur. Dat vieren we dus met kerst!

De exacte plaats waar de Messias opstaat uit de dood vinden we via het trekken van een lijn door de drie centrale sterren (lees: de drie Koningen) van het sterrenbeeld Orion en deze lijn te volgen richting de heldere ster in het Oosten. Wanneer we deze lijn doortrekken naar de horizon, dan is dat precies de plaats waar Helios opkomt op 25 december.

De (weder-) geboorte van de Messias is dus gewoon de winterzonnewende. De 'maagdelijke zwangerschap' die hieraan voorafging begon op de herfstzonnewende, precies bij de aanvang van het sterrenbeeld Maagd.

1. Tijd voor een nieuwe bril?

De meeste mensen vinden de wetenschap veel te moeilijk: allemaal rare woorden of formules waar je niets van snapt. Maar wanneer je iets echt helemaal begrijpt, dan kun je het toch ook in gewone woorden uitleggen? En kunnen de meeste professoren dat?

Wanneer wetenschappers het niet aan een kind kunnen uitleggen, dan komt dat omdat ze door een verkeerde bril kijken. Met die bril bedoel ik dan de ideeën die ze in hun hoofd hebben. Want die kloppen dan dus gewoon helemaal niet of niet helemaal. Daarom zijn al hun theorieën ook zo ingewikkeld dat alleen hun vakgenoten deze begrijpen. En ook dat is vaak niet eens meer het geval.

Alle verkeerde ideeën komen steeds op hetzelfde neer. We denken dan dat alles net is als een *machine*. En wie denkt dat de natuur een geheel van allemaal losse machientjes is, die heeft steeds ingewikkeldere theorieën nodig om dat idee vol te kunnen houden. Maar alles wat natuurlijk is, dat werkt helemaal niet als een machine.

Laten we die ingewikkelde theorieën maar snel weer vergeten. We hebben alleen maar een ander beeld nodig van hoe de natuur wel werkt, en dan is wetenschap in één klap kinderspel geworden. Welk woord gebruikte ik daar zojuist? Kinderspel? Inderdaad, de natuur werkt als een *spel*. En we spelen allemaal mee in dit prachtige spel.

Van machines naar spelen

Een machine is iets heel anders dan een spel. Allereerst is een machine buiten ons. Maar bij een spel horen we er zelf ook bij.

Bij een machine kunnen we onderdelen vervangen. Daarna is het nog steeds dezelfde machine. Maar vervangen we een speler, dan verandert daarmee ook het spel.

Een machine kan niet zelf sturen of bepalen wat er gaat gebeuren. Maar de spelers bepalen samen wel zelf de uitkomst van het spel. Dit zijn drie grote verschillen die iedereen onmiddellijk zal begrijpen.

Wanneer we nu even wat dieper doordenken over de verschillen tussen machines en spelen, dan komen we nog meer verschillen tegen. Een goede machine is een machine die altijd precies doet wat wij willen. Wij willen de volledige controle over de machine. Wij zijn de

baas. Wij hebben de macht in handen. Bij een spel is dit heel anders. Want wanneer één speler (of een groepje spelers) alles bepaalt, dan is het spel helemaal niets meer aan. Het mooiste spel ontstaat wanneer de krachtsverschillen heel klein zijn, waardoor het spel in balans is en harmonie laat zien. Spelers houden ervan hun spel te spelen. Ze voelen liefde voor het spel. Bij een machine zijn we alleen maar bang dat deze kapot kan gaan.

Een ander, allesbepalend verschil tussen een machine en spelen is dat machines gesloten zijn. Het is volkomen duidelijk wat bij de machine hoort, en wat niet. Maar wanneer we vrij spelen dan zijn alle opties open. Via spelregels kunnen we deze opties proberen te beperken, maar de mooiste spelmomenten ontstaan wanneer er toch onverwachte gebeurtenissen optreden.

Om de wetenschappers zelf ook duidelijk te maken wat het verschil is tussen machines en spelen, want dat weten ze misschien niet meer, gebruik ik nu voor hen even wat moeilijke woorden. Velen zitten namelijk zo vast in het *machinedenken* dat ze het geen wetenschap vinden wanneer je het in gewone woorden zegt. Heb je het verschil tussen machines en spelen allang begrepen, ga dan maar gauw naar de volgende bladzijde. Kom je verderop toch een onbekend woord tegen, wil je het dan eventjes opzoeken (op internet)?

machine	spelen
gesloten	open
van buitenaf	van binnenuit
externe sturing	interne sturing
macht	harmonie
controle	balans
angst	liefde
materialisme	energetica
reductionisme	holisme
determinisme	vrijheid

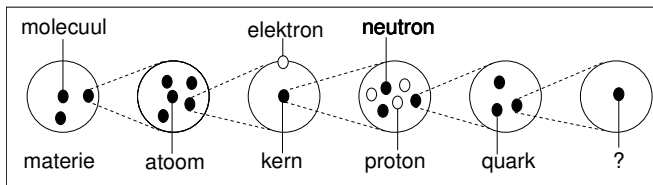
Het oude wetenschappelijke paradigma is gestoeld op de *hypothesen* van materialisme, reductionisme en determinisme. Deze drie aannames zijn echter alledrie bewezen onjuist, zoals in de volgende hoofdstukken zal worden getoond, samen met het nieuwe paradigma. Dit paradigma ziet alles niet langer als machines, maar als een *spel*.

2. Waaruit bestaat alles?

Vanuit het machinedenken wordt al heel erg lang gezocht naar de kleinste bouwblokken van materie (ook wel *stof* genoemd). Eerst werden er *moleculen* gevonden. Dit zijn de kleinste onderdelen met nog alle eigenschappen van het geheel in zich. Ieder molecuul bestaat weer uit kleinere delen, die we *atomen* noemen. Zo bestaat een *watermolecuul* uit twee *waterstofatomen* en één *zuurstofatoom*.

Het woord atoom betekent ondeelbaar. Maar dat is niet waar. Want een atoom kunnen we ook weer onderverdelen. We krijgen dan een atoomkern van *protonen* en *neutronen* met daar omheen een schil van *elektronen*. En ook deze drie verschillende atoomdeeltjes kunnen we gewoon weer onderverdelen in wat *quarks* worden genoemd. Daarvan zijn er zes soorten bekend, die bovendien ook allemaal een negatieve tegenhanger hebben, waaraan de naam *anti-materie* is gegeven.

Enkele doorgeslagen machinedenkers willen nog verder doorgaan met het onderverdelen van materie. Met peperdure installaties wordt geprobeerd om ook van quarks de onderdelen te ontdekken.

Wanneer we de machinebril afdoen en de speelbril opzetten, dan hebben we al die moeilijke begrippen en die peperdure installaties helemaal niet nodig. Duizenden jaren geleden wisten de mensen in het huidige Griekenland al dat helemaal niets stil staat. Alles beweegt, oftewel *Panta Rei* in het Grieks. Beweging betekent energie. Alles is dus energie. Er zijn daarom helemaal geen ondeelbare, piepkleine radertjes van de machine. Het allerkleinste deeltje bestaat helemaal niet. Want wat wij materie noemen, dat is gewoon dansende energie. Doordat de energievormen zo razendsnel en zo harmonieus samenspelen, lijkt het alsof er vaste deeltjes zijn. Maar dat is dus schijn. Het is een illusie, of *maya*, zoals in India wordt gezegd.

Alles is energie, maar in allemaal verschillende hoedanigheden, die ik hier *vormen* noem. De machinedenkers hebben moeilijke woorden bedacht voor deze energievormen. Maar deze moeilijke woorden waren helemaal niet nodig geweest, want onze voorouders in Azië hadden daarvoor duizenden jaren geleden al gewone woorden gevonden. Laten we deze woorden eens vergelijken.

machinewoorden	speelwoorden	functie
fysisch	Aarde	stabiliteit
chemisch	Lucht	beweging
magnetisch	Water	verandering
elektrisch	Vuur	transformatie

Aarde staat voor *stabiliteit*. Na een poosje op of in het water, hebben we aan vaste wal weer stabiele grond onder onze voeten. De energievorm Aarde heeft *fysieke* eigenschappen als volume en gewicht.

Lucht staat voor *beweging*. Denk maar aan wat een harde wind allemaal laat bewegen. De energievorm Lucht heeft *chemische* eigenschappen (die bepalen of twee stoffen in elkaar passen).

Water staat voor *verandering*. Denk maar aan het oplossen of ontbinden in water. De energievorm Water heeft *magnetische* eigenschappen zoals de richting en de krachtgrootte (die anders kan zijn in ieder punt van het magnetische veld tussen de beide magneetpolen).

Vuur staat voor *transformatie*. Zonder vuur kunnen we geen brood maken. De energievorm Vuur heeft *elektrische* eigenschappen als spanning (potentiaalverschil) en stroom (hoeveelheid verplaatste elektrische lading). En het apparaat dat de elektrische spanning kan verlagen noemen we, heel toepasselijk, een transformator.

Onze voorouders kenden nog een vijfde energievorm. Maar het bestaan van deze energievorm zijn we door het machinedenken helemaal vergeten. Deze energievorm is *Ether*. Ether staat voor *verbinding*. Maar wat is Ether nou eigenlijk?

Laten we eens zien hoe machinedenkers de werking van een mobiele telefoon proberen uit te leggen, of hoe ze denken dat het licht van onze zon onze planeet kan bereiken in ruim acht minuten. Hier toe hebben ze allereerst de elektrische- en magnetische energievormen

men samengenomen. We zouden dit *vuurwater* kunnen noemen, maar zij noemen het elektromagnetische straling.

Deze machinedenkers weten dat geluid wordt voortgeplant door de trilling van lucht. De trillende luchtdeeltjes (die dus helemaal geen deeltjes zijn) geven als het ware de geluidsenergie aan elkaar door. Maar deze machinedenkers hebben zich nooit afgevraagd waarin elektromagnetische straling zich voortplant, want dat gebeurt immers ook in het luchtledige, ook wel het vacuüm genoemd. Als er toch niets is, waarom is het zonlicht er dan niet meteen? Dit klopt dus helemaal niet. Via welke 'deeltjes' trilt dan het zonlicht dwars door in de 'lege' ruimte? Of welke 'deeltjes' geven ons (mobiele) telefoongesprek door via de satelliet in diezelfde 'lege' ruimte?

Ether is de energievorm waarin elektrische- en magnetische eigenschappen zich razendsnel kunnen verplaatsen. Machinedenkers denken dat er niets sneller kan gaan dan de snelheid van licht, ongeveer 300.000 kilometer per seconde. Dat is inderdaad heel erg snel. Met deze lichtsnelheid ben je in één seconde $7\frac{1}{2}$ maal de Aarde rond geweest. Maar elektriciteit of magnetisme vliegt in diezelfde seconde oneindig vaak om de Aarde. Wow, dat is snel!

Machinedenkers hebben zich nooit afgevraagd hoe snel elektriciteit stroomt of hoe snel een magnetisch veld zich opbouwt. Maar ze zijn er toch zeker van dat het nooit sneller kan gaan dan de snelheid van het licht. Stel nu even dat we een heel lang elektriciteits snoer tien keer om de Aarde hebben gewikkeld. Zou er dan ook maar één machinedenker te vinden zijn die bereid is de beide koperen uiteinden van dit snoer precies één seconde vast te houden nadat het andere einde in het stopcontact wordt gestopt?

We weten nog niet zoveel over de etherische eigenschappen van energie. Door verschillende wetenschappers wordt hier wel onderzoek naar gedaan. Want wanneer we Ether als energiebron kunnen gaan aanwenden, dan hebben daarmee in één keer voor altijd genoeg energie. Ether is immers overal. Het vacuüm zit boordevol etherische energie. Deze energievorm wordt ook wel nulpuntenergie, vrije energie of tachyonenergie genoemd.

Goed. We weten dus nu dat alles energie is. We weten ook dat energie zich in vijf verschillende vormen aan ons kan presenteren. Laten we dan nu eens naar onze eigen gezondheid kijken.

Wanneer alles energie is, dan bestaan wij dus ook volledig en alleen maar uit energie. Onze fysieke energievorm is ons fysieke lichaam (van vlees en bloed). De meesten van ons weten dat het ongezond is om een vallende zwerfkei op te vangen met het blote hoofd. Door deze botsing veranderen namelijk de fysieke eigenschappen van het hoofd. En hoe erg dit gebeurt, dat wordt bepaald door de fysieke eigenschappen van deze kei (zoals gewicht). Bovendien werkt deze fysieke verandering ook nog eens door in al onze andere energievormen. (Verander *fysieke* nu eens door Aarde.)

Precies hetzelfde is het geval voor al onze andere energievormen. We brengen flinke schade toe aan onze chemische energievorm door de toediening van lichaamsvreemde stoffen. Door deze toediening verstoren we namelijk de precies op elkaar afgestemde chemische processen in ons lichaam. En hoe erg dit gebeurt, dat wordt bepaald door de chemische eigenschappen van toegediende stoffen.

Het onderzoek naar de invloed van de toediening van chemische stoffen wordt betaald door de bedrijven die deze lichaamsvreemde stoffen produceren. Van onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek naar deze effecten is al meer dan honderd jaar geen enkele sprake. Deze vorm van bedrog is ronduit schandalig. Bovendien zitten deze omgekochte onderzoekers helemaal vast in het machinedenken, want ze weten niet hoe deze chemische energievormen inwerken op onze elektrische- en magnetische energievormen. Zouden ze dat wel hebben, dan zouden ze weten dat we onze gezondheid in alle gevallen volledig kunnen herstellen met elektrische- of magnetische behandeltechnieken.

Niemand hoeft pilletjes, poeders, drankjes of spuitjes te nemen om de gezondheid te bevorderen. Sterker nog, al deze chemische rotzooi verslechtert de gezondheid alleen maar, omdat ze alleen de symptomen van ziekte onderdrukken en de oorzaak ervan ongemoeid laten. Het zijn dus allemaal nepoplossingen, die iemand alleen maar zieker maken. Met elektrische- of magnetische behandeltechnieken worden wel de oorzaken van ziekte weggenomen. En ook als het gaat

om fysieke gezondheid hoeft niemand zich nog langer te laten open-snijden. Dezelfde elektrische- of magnetische behandeltechnieken werken door op al onze energievormen, en dus ook op alle onderdelen van het fysieke lichaam (zoals huid, botten en organen).

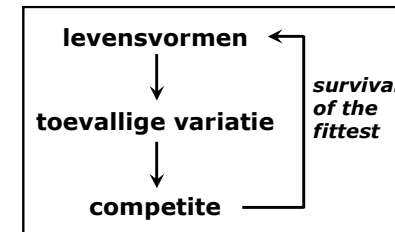
De werking van een groot aantal verschillende elektrische- of magnetische behandeltechnieken is allang wetenschappelijk aangetoond. Deze reden waarom nog niet iedere arts hier mee werkt, wordt uitgelegd in het vijfde hoofdstuk.

Naast de pillen is er nog een groot gevaar voor onze gezondheid. We leven in een omgeving waarin steeds meer kunstmatige elektromagnetische straling is. Ik heb het dan niet alleen over alle apparaten die draadloos signalen uitwisselen. Ook de magnetron en spaarlampen zorgen voor veel elektromagnetische straling. En eigenlijk beïnvloedt alle elektronica, in meer of mindere mate, onze elektronische energievormen. Des te meer elektrische straling, hoe schadelijker het effect op onze gezondheid. Zo zijn bijvoorbeeld hoogspanningsmasten vele malen ongezonder voor ons dan een zaklamp. Maar de één heeft er meer last van de ander. Hoe dat nou weer kan, dat zien we zodadelijk, in het volgende hoofdstuk.

We hebben in dit hoofdstuk gezien dat alles energie is, dat voortdurend met zichzelf speelt in vijf verschillende energievormen. Het spel wordt nog boeiender wanneer we het proces van leven begrijpen. Want wat betekent het precies dat iets leeft? En hoe ontstaat leven eigenlijk? Kortom, hoe werkt het spel dat het leven speelt? Deze vraag staat centraal in het volgende hoofdstuk.

3. Hoe werkt het leven?

Machinedenkers denken dat de genen de baas zijn. Ze beschouwen de functie van genen als een allesbepalend *draaiboek*. Maar de werkelijke functie van de genen is die van een levensloze *catalogus*. Met behulp van de bestelcodes in deze *genencatalogus* worden alleen die eiwitten aangemaakt, die op dat moment nodig zijn. Dit zullen we zodadelijk zien. Maar laten we eerst eens kijken naar de denkbeeldige machine die de machinedenkers hebben bedacht om de variatie in alle verschillende levensvormen te verklaren. Deze variatie wordt de *bio-diversiteit* genoemd, want *bio* of *bios* betekent leven. (Weet je wat bioscoop betekent? Naar het leven (bios) kijken (scoop)).

Alles draait volgens de machinedenkers om de genen. Een nieuwe menselijke levensvorm ontstaat doordat de genetische coderingen van de vader (in de zaadcel) worden gecombineerd met die van de moeder (in de eicel). De machinedenkers noemen dit toevallige variatie, omdat zonder het idee van toeval deze hele machine vastloopt. Uit de bevruchte eicel groeit vervolgens een mens, precies zoals dat onveranderlijk is vastgelegd in de genen, althans zo denken de machinedenkers. Vervolgens concurreren de mensen elkaar om de controle over de omgeving. Alleen de mensen die dat het beste kunnen, die blijven leven – oftewel *survival of the fittest* in het Engels. En alleen zij worden zelf ook weer ouders, weermee hun genen in de machine blijven. Machinedenkers denken dus dat genen feitelijk de baas zijn, en dat genen mensen alles laten doen om zelf te overleven.

Laten we enkele woorden uit het eerste hoofdstuk er maar weer even bijpakken ter verduidelijking van de oude bril waardoor dit al-

les door de machinedenkers wordt gezien. Deze genenmachine is allereerst overduidelijk een gesloten systeem. Het gaat ook over angst (voor uitsterving). En de genen hebben alle macht en de volledige controle, volgens deze machinale zienswijze. Dat alles wordt samengenomen met de aanduiding van *genetisch determinisme*.

De machinedenkers beweren dus dat de genencatalogus zelf bestellingen plaatst, ook nog eens in een vaste volgorde die al sinds de bevruchting – de samensmelting van eicel en zaadcel – onveranderbaar vastligt (in de genen). Dat zouden de (digitale) postorderbedrijven in onze samenleving misschien maar al te graag willen, maar zo gaat het thuis (gelukkig) ook niet. Dat idee (van genetisch determinisme) is dus volkomen onjuist. Maar wie plaatst dan wel de bestellingen uit de catalogus? Hoe wordt de aanmaak van eiwitten (of proteïnen) dan wel geregeld?

Wat is leven?

Laten we eerst onderzoeken wat leven feitelijk is. Een levend organisme is een geheel van samenwerkende lichaamcellen. Iedere cel leeft daarbij zelfstandig en tegelijkertijd als onderdeel van steeds grotere gehelen. Een cel bestaat uit een celkern (waar we de genencatalogus vinden) en een celwand, genaamd het celmembraan. We kunnen ons een cel voorstellen als een mango. De dikke pit in het midden is dan de celkern, en de groene schil de membraan.

Leven betekent *intrinsieke* beweging, oftewel beweging die van binnenuit komt (kijk nog eens op bladzijde 7 bij Lucht). De beweging in een cel wordt veroorzaakt doordat eiwitten zich in een andere driedimensionale vorm vouwen. Een eiwit bestaat uit een keten van enige tientallen tot vele honderden *aminozuren*. Ieder aminozuur heeft een eigen code, die gevonden kan worden in de genencatalogus. De volgorde en de lengte van deze aminozurenketens is uniek voor ieder eiwit. Zo heeft ieder eiwit een andere vorm. En deze vormt bepaalt bijvoorbeeld of twee samenspelende eiwitten in elkaar passen of niet.

De vorm van het eiwit ontstaat door de onderlinge aantrekking en afstoting tussen de aminozuren (waaruit het eiwit is opgebouwd). De vormverandering van een eiwit komt door de omgeving waarin het eiwit zich bevindt. Met andere woorden, het eiwit neemt de omge-

ving waar en reageert hierop. Dit is de essentie van leven! Het hele spel ligt pal voor hun neus, maar machinedenkers zien het niet.

Het eiwit heeft dus een soort antenne, dat signalen van buiten de celmembraan kan opvangen. En wanneer exact het juiste signaal wordt ontvangen, dan zet het eiwit zichzelf ‘aan’. Om precies te zijn verandert het ontvangen signaal de onderlinge aantrekking en afstoting tussen de aaneengeregen aminozuren, en daardoor floept het eiwit van de ‘uit’-vorm in de ‘aan’-vorm.

Wanneer we de begrippen uit het vorige hoofdstuk er even bijhalen, dan kunnen we zeggen dat het ontvangen signaal de *magnetische* eigenschappen (Water) van één of meerdere aminozuren verandert. Hierdoor veranderen de *fysieke* eigenschappen (Aarde) van het eiwit, wat resulteert in andere *chemische* eigenschappen (Lucht). Zie je hoe mooi de verschillende energievormen samenspelen?

We kunnen eiwitten zien als driedimensionale maatwerksleutels. In de ene fysieke vorm past de sleutel exact (‘aan’ of 1), en in de andere vorm helemaal niet (‘uit’ of 0). Het geheel van alle eiwitten kunnen we zo dus beschouwen als de binaire *software* van het leven. Het zijn immers allemaal ééntjes en nulletjes. Deze software is erg intelligent (op een natuurlijke manier) en past haar eigen code aan in reactie op de waargenomen omgeving.

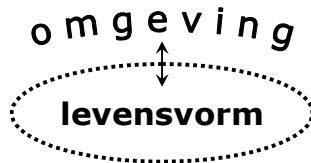
De eiwitsoftware past niet alleen heel intelligent haar eigen programmacodes aan. Er zijn namelijk ook nog eens speciale eiwitten die als taak hebben om de genencatalogus *up to date* te houden. Hiermee heeft het leven dus een superslimme manier om te blijven leven. Indien het zaak is te overleven, dan herschrijven deze ‘postorder’-eiwitten gewoon de genetische coderingen in de catalogus.

De levensloze genencatalogus is dus ook helemaal niet bepalend voor het ontstaan van aandoeningen of afwijkingen, zoals de machinedenkers beweren. Bovendien hebben we hiermee ook (eindelijk) een bevredigend antwoord gevonden op het vraagstuk dat al tijden knaagt aan de machinedenkers. Dit vraagstuk wordt aangeduid met Engelstalige woorden, omdat het zo mooi klinkt. Dit is het vraagstuk van *nature* versus *nurture* (oftewel genen versus omgeving). Het antwoord van het *speldenken* hierop in echter kinderlijk eenvoudig:

De waargenomen celomgeving (nurture) bepaalt welke aminozuren (nature) op welke wijze worden gebruikt.

Door de omgeving die de eiwitten waarnemen te beïnvloeden, bepalen wij dus zelf welke genen worden geactiveerd en welke niet. De rollen zijn dus precies andersom als de machinedenkers ons altijd hebben wijsgemaakt. Deze ultieme *empowerment* (overtuiging) betekent niet alleen dat alles mogelijk is, het betekent ook dat we toch echt helemaal zelf voor alles volledig verantwoordelijk zijn.

Ongeneeslijk ziek bestaat dus ook helemaal niet, want het leven blijft altijd zoeken naar een manier om te overleven. Het enige wat we hoeven te doen is meewerken met deze natuurlijke overlevingsdrang en de eiwitten alle ruimte bieden om hun intelligente werk te doen. Maar hoe doen we dat precies? Daarvoor is het nodig te weten hoe het geheel van onze energievormen precies samenwerken.

Overleven of groeien

Iedere levensvorm is een spelend geheel van één of meerdere samenwerkende cellen (gezien vanuit de fysieke energievormen). Bij dit spelen heeft een levensvorm de keuze uit maar twee spelsoorten: *overleven* of *groeien*. Om te bepalen welk spelsoort wordt gespeeld, neemt een levensvorm nauwlettend de eigen omgeving waar. Wanneer deze omgeving als positief wordt waargenomen, dan speelt een levensvorm het vrolijke *groei*spel. Maar wordt de omgeving als negatief waarneming, dan wordt het serieuze *overleef*spel gespeeld.

Tijdens het positieve groeispel is alles in balans. Iedere cel voert de eigen taak uit om zo bij te dragen aan het gezamenlijke doel, namelijk de groei van het geheel. Via onderlinge afstemming geeft iedere cel zelf aan wanneer het tijd wordt voor vervanging. Het geheel straalt tijdens het groeispel een fantastische harmonie uit.

Maar wordt het overleefspel gespeeld, dan is overleven (op welke manier dan ook) het gezamenlijke doel. Iedere cel weet ook dan pre-

cies wat de eigen taak is. Hierdoor worden alle activiteiten onmiddellijk stopgezet die niet van levensbelang zijn.

Om onze lichaamscellen te informeren dat het overleefspel wordt gespeeld, wordt gebruik gemaakt van *hormonen*. Wanneer een cel het hormoon *adrenaline* waarneemt, dan weet deze cel dat het nu dus zaak is om (als geheel) te overleven. Adrenaline wordt ook wel het stresshormoon genoemd. We ervaren bijvoorbeeld ernstige stress wanneer iemand ons naar het leven staat. In een dergelijke situatie wordt dan vliegensvlug volop adrenaline aangemaakt, zodat het fysieke lichaam onmiddellijk tot actie kan overgaan. We mogen dan zelf kiezen of we vervolgens gaan vechten of vluchten.

De machinedenkers gebruiken misleidende woorden om te verhinderen dat we doorkrijgen hoe essentieel voor ieder organisme het verschil is tussen het groeispel en het overleefspel. Het overleefspel noemen ze het 'orthosympatische zenuwstelsel'. Het Griekse *ortho* betekent normaal. Is het de normale situatie dat een organisme moet knokken om te overleven? En het groeispel noemen ze het 'parasympatische zenuwstelsel'. Is groeien soms *paranormaal*? Doe eens even normaal, zeg! En doe ook die maffe bril toch eens af!

Hoe ontstaan gezondheidsproblemen?

Steeds meer mensen hebben problemen doordat hun gezondheid niet goed is. Deze gezondheidsproblemen nemen zowel in aantal als in ernst toe. De machinedenkers kunnen niet helpen om hier verandering in aan te brengen. Sterker nog, de machinedenkers zijn er medeschuldig aan dat deze problemen zijn ontstaan.

Alle gezondheidsproblemen komen door de aanhoudende waarneming van de omgeving als negatief. Op het fysieke niveau zien we voornamelijk *negativiteit* (negatieve dingen) wanneer we naar de televisie kijken of de kranten lezen. Op chemisch niveau slikken velen lichaamsvreemde stoffen, die als negatief worden waargenomen omdat deze stoffen in ons onbekend zijn. Onze intelligente lichaamscellen spelen namelijk op *safe* wanneer het overleefspel wordt gespeeld (zoals het geval is voor de meeste mensen). En op elektromagnetisch niveau komt daar nog eens de steeds erger wordende

vervuiling door kunstmatige straling overheen. Het aantal kankergevallen is de laatste tijd geëxplodeerd. Weet je hoe dat komt?

Wat is kanker?

Kanker is de laatste poging van de samenwerkende cellen om te overleven. Kanker ontstaat wanneer de cellen te lang alleen maar het overleefspel spelen (omdat de waargenomen negativiteit in de omgeving steeds maar niet verdwijnt). Om het voortleven zo lang als mogelijk te rekken, worden dan cellen opgeruimd die niet van levensbelang zijn (maar die wel energie verbruiken). Kanker is dus te vergelijken met het ontslaan van mensen om het bedrijf van de ondergang te redden. Afslanken noemen ze dat. Was dat nou zo moeilijk?

De zogenaamde kankercellen zijn dus niet het probleem. De aanhoudend negatieve omgeving is de werkelijke oorzaak van wat kanker wordt genoemd. Er zijn tal van doeltreffende behandelmethode die allemaal bewezen werken omdat de omgeving weer als positief kan worden waargenomen. En dat kan dus gaan om de fysieke-, chemische- of elektromagnetische omgeving.

Ik vind het raar dat machinedenkers wel elektromagnetische straling kunnen gebruiken om (kanker-) cellen kapot te maken, maar niet om cellen gezonder te maken. Het is toch veel beter om deze kennis juist positief te gebruiken?

Iedereen kan door de toepassing van deze kennis (zoals of hoofdlijnen beschreven in dit hoofdstuk) kernegezond worden, zijn en blijven (vanaf de bevruchting tot het heengaan – dat wil zeggen het sterven van een deel van de energievormen). En we kunnen hiermee ook het zogenaamde verouderingsproces stoppen en zelfs terugdraaien. Echt, de mogelijkheden zijn ongekend. We hoeven alleen maar over te stappen op speldenken, en te leren begrijpen hoe we in het groeispeel komen en blijven.

4. Hoe werken wij zelf?

Zoals gezegd spelen we zelf ook mee in het Grote Spel, want alleen machinedenkers denken zichzelf er buiten. Laten we eens zien hoe wij precies meespelen. In het vorige hoofdstuk zagen we dat iedere levensvorm een spelend geheel is van samenwerkende levensvormen bestaande uit één of meerdere cellen. Tijdens dit spelen wordt de omgeving nauwlettend in de gaten gehouden, om tijdig van spelsoort te kunnen wisselen. Het waarnemen van de omgeving is dus een cruciale functie voor iedere levensvorm. Laten we daar eens dieper op doorgaan.

Waarnemen

Hoe nemen wij zelf onze omgeving waar? Wij nemen de fysieke omgeving waar met behulp van onze zintuigen. We zien via onze ogen. We horen via onze oren. We ruiken via onze neus. We proeven via onze mond. En we worden gewaar via ons fysieke lichaam.

Onze zintuigen ontvangen voortdurend ontelbaar veel signalen. Van slechts een piepklein gedeelte hiervan zijn wij ons bewust. Onze zintuigen filteren uit wat niet van belang is (in het licht van ons doel). Wij kunnen dit selectieproces beïnvloeden via onze aandacht.

Waarnemen gaat twee kanten op. De ene kant op ontvangen we signalen via de zintuigen (als een *sensor*). En de andere kant op produceren we signalen via spierbewegingen (als een *motor*).

Het proces van waarnemen maakt gebruik van een stelsel van zenuwvezels, of kortweg *zenuwen*. Een zenuw bestaat uit gebundelde uitlopers van de *neuronen* (of zenuwcellen) in onze hersenen (waarmee we denken). Zenuwen geven elektrische signalen door. Bestaat een zenuw uitsluitend uit vezels die spieren prikkelen tot samentrekken (als een motor), dan gaat het om een *motorische* zenuw. In alle andere gevallen spreken we van een *sensorische* zenuw.

Afgezien van waarnemen hebben we nog twee manieren om een wisselwerking aan te gaan met onze omgeving. Dat doen we door te *denken* en door te *voelen*. Zo kunnen wij bijvoorbeeld de sfeer voelen. Laten we ook deze functies eens onderzoeken.

Denken

Door te denken produceren we onze gedachten in de vorm van bijvoorbeeld ideeën, overtuigingen, meningen, oordelen, principes, uitgangspunten, regels of plannen. Deze *mentale* functie wordt ook wel ons verstand of *intellect* genoemd. Ons denken maakt gebruik van logica (oftewel redeneerregels - spelregels voor het redeneren).

Ook via ons verstand maken we contact met de omgeving, al zullen machinedenkers dat idee onmiddellijk van de tafel willen vegen. Alles is energie, weet je nog? Op welke energievorm werkt ons denken? Welke van de vijf genoemde energetische functies (op bladzijde 7) past het beste bij denken? Wat dacht je van *verbinden*? Ons verstand is altijd maar weer bezig om verbindingen te leggen (lees: om verbanden te zien). En dat gebeurt ook letterlijk, in de hersenen.

Onze hersenen vormen een netwerk van *neuronen* die berichten uitwisselen via *dendrieten* en *axonen*. Axonen zijn verbindingslijnen tussen dendrieten (die soms wel een meter lang zijn). Axonen geleiden de elektrische impulsen van de neuron af, dendrieten er naartoe. Dendrieten zijn de uitlopers van een neuron. Ze selecteren welke elektrische impulsen ze doorgeven aan de neuron. Via *synapsen* zijn dendrieten verbonden met andere neuronen. In de synapsen vindt het doorgeven van informatie plaats, zowel op een chemische- als op een elektrische manier. Welke manier zal sneller gaan?

De verbinding tussen twee neuronen wordt versterkt naarmate er meer berichten worden uitgewisseld, en dit verzwakt vanzelf weer wanneer deze uitwisseling afneemt. Een verbinding kan zo uiteindelijk afsterven. En het omgekeerde kan natuurlijk ook: tussen twee neuronen kan een nieuwe verbinding worden geboren.

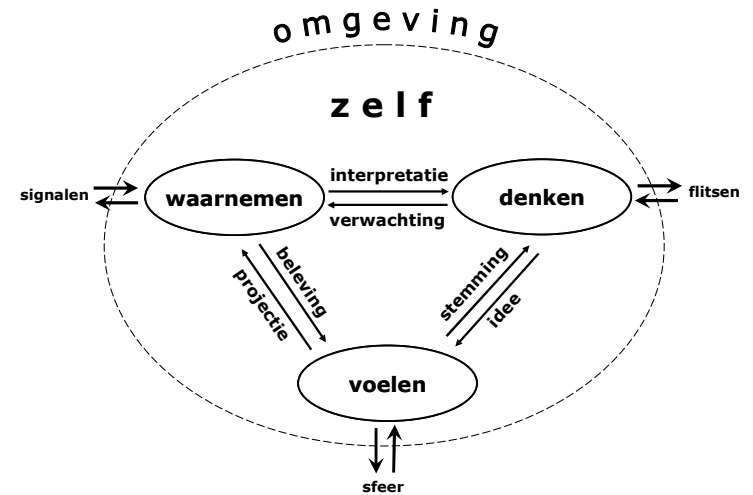
Verbinden is dus het centrale woord van ons verstand. Hieraan herkennen we de werking van de etherische energievorm. En omdat Ether overal is, kunnen we 'zomaar' - in een flits - een gedachte binnenkrijgen of versturen. Dit verklaart waarom verschillende mensen vlak na elkaar of zelfs gelijktijdig dezelfde ontdekking doen.

Voelen

Voelen is de derde functie van ons bewustzijn. Dat wat wij voelen, dat zijn onze gevoelens, emoties of stemming. Het *gevoel* is hoe we iets van binnen beleven, en de *emotie* is de manier waarop we hier uiting aan geven. De *stemming* of gemoedstoestand is als de achtergrondkleur bij onze gevoelens. Ons gevoelsleven is de opeenvolging van onze gevoelens, emoties en stemmingen. Naarmate we hier meer contact mee weten te maken, is ons gevoelsleven rijker.

Het proces van voelen maakt gebruik van *hormonen* en *enzymen*. Het woord hormoon komt van het Griekse *hormao* dat 'in beweging zetten' betekent. Weten we nog dat leven gelijk is aan beweging? Hormonen beïnvloeden de celfunctie doordat ieder cel eiwit heeft die deze hormonen kunnen waarnemen (zoals besproken in het vorige hoofdstuk) met beweging als gevolg.

Een enzym is een splitsings- of ontledingsstof, dat een chemisch proces veroorzaakt of bevordert, zonder zelf te veranderen. Enzymen werken als 'biochemische katalysatoren' nodig voor de stofwisseling en de spijsvertering. Zonder enzymen verhongeren we.

Samenspel van waarnemen, denken en voelen

Onze gedachten, gevoelens en waarnemingen staan nadrukkelijk niet los van elkaar. Ze beïnvloeden elkaar voortdurend. Zo beïnvloedt

onze verwachting (gedachte) onze waarneming, evenals een projectie (gevoel) dat doet. Onze stemming (gevoel) kleurt onze gedachten. Een idee kan een gevoel teweeg brengen. En een waarneming leidt tot een interpretatie (gedachte) of een beleving (gevoel).

Het proces van waarnemen voltrekt zich van binnenuit. Wij registreren onze werkelijkheid niet (dat is immers machinedenken), maar we scheppen deze via onze waarneming. Wij nemen de omgeving dus niet waar zoals ze is, maar zoals wij zelf zijn! Kinderen weten dit natuurlijk allang, want ‘wat je zegt, dat ben je zelf’.

Onze *zin-tuigen* zijn onze (werk-) *tuigen* waarmee we *zin* - dat wil zeggen betekenis - geven. Hierin zien we het samenspel met het denken. We kunnen *zin* ook vanuit het gevoel bekijken. Denk maar aan: ‘Waar heb je zin aan?’.

Via ons *waar-nemen* selecteren (lees: *nemen*) we dat wat voor ons *waar* is. Ook hier zien we weer de wisselwerking met het denken. En wanneer we ‘waar’ bekijken vanuit de invalshoek van waardevol, dan zien we ook hier een samenspel met het gevoel. Wat wel of niet van waarde is voor ons, is immers een kwestie van gevoel.

In beide woorden vinden we de wisselwerking tussen het waarnemen, het denken en het gevoel. We zien hierin dus heel mooi dat waarnemen, denken en voelen voortdurend samenspelen.

Overleven of groeien

In het vorige hoofdstuk zagen we dat ieder organisme de keuze heeft uit het overleefspel of het groeispel. Hoe de omgeving wordt waargenomen bepaalt welke van deze twee wordt gespeeld.

In dit hoofdstuk hebben we gezien dat we de omgeving niet als een machine registreren, maar als een speler selecteren, interpreteren, en beleven. Voor ons innerlijk spel is het daarbij alleen maar van belang of de totale optelsom van alle waarnemingen, gedachten en gevoelens positief (+) is, of negatief (-). We bepalen via onze manier van waarnemen, denken en voelen dus helemaal zelf welk spel we spelen: *groeien* (+) of *overleven* (-). Helaas zijn veel mensen zich helemaal niet bewust van deze eigen verantwoordelijkheid hierin.

We kunnen de drie functies van ons bewustzijn (waarnemen, denken en voelen) beschouwen als drie samenspelende *biocomputers*. Elk

van deze computers heeft een eigen beeldscherm. Daarop zien we wat we waarnemen, denken en voelen. We kunnen ons bewust zijn van actuele waarnemingen, gedachten en gevoelens, en ook van oude. Wat er op de beeldschermen verschijnt, bepalen we zelf via onze aandacht. Dat kunnen we bewust doen, of het gebeurt onbewust.

Alles wordt altijd bewaard in het geheugen van deze computers, ook alles waar we geen aandacht aan hebben geschonken. Met onze aandacht kunnen we ook het geheugen van deze computers doorzoeken. Hierbij hebben we echter maar heel beperkt toegang. Het geheugendeel waar we niet in kunnen, dat wordt ons *onderbewustzijn* genoemd. Daarin zitten ook de meeste broncodes van onze software. De werking van deze software herkennen we aan de vaste patronen in ons waarnemen, denken en voelen. Dit zijn allemaal standaardreacties die we ooit een keer hebben ontwikkeld, proefondervindelijk (zelf bedacht) of door deze te kopiëren van anderen.

Wanneer een computerprogramma wordt uitgevoerd, dan levert dat, simpel gezegd, een plusje of een minnetje op in de interne statusbeoordeling van de omgeving. We beschikken over namelijk over zowel positieve waarnemingspatronen, gedachtepatronen of gevoelspatronen, als over negatieve. Wanneer het geheel van al deze plusjes en minnetjes (in ons) negatief is, dan wordt het overleefspel gespeeld. Is het totaal positief, dan wordt het groeispel gespeeld.

We bepalen zelf welk spel we spelen door ons bewust te worden van de patronen in ons waarnemen, denken en voelen. Via inzicht in onze *persoonlijkheid* zijn deze patronen eenvoudig te herkennen. Onze persoonlijkheid is niets anders dan een persoonlijk samenspel van waarnemen, denken en voelen. Ieder mens is anders, maar wanneer het gaat om de persoonlijkheid dan zijn maar drie hoofdsorten: waarnemers, denkers en voelers.

Boven de ingang van de tempel van het Orakel van Delphi schreven de Oude Grieken *Gnoti se auton*, oftewel ‘ken jezelf’. Met zelfkennis kunnen we rekening houden met de eigenaardigheden van de samenspelende biocomputers in ons. We ontdekken dan dat we een persoonlijkheid *hebben*, en het dus niet *zijn*.

5. Hoe werken wij samen?

Alle spelende cellen van een organisme werken harmonieus samen. Ze hebben samen altijd één en hetzelfde doel. Afhankelijk van de waarneming van de omgeving is dat doel overleven of groeien. Alle samenwerkende cellen kennen hun taak voor beide doelen, en houden zich daar strikt aan. Dit alles hebben we gezien bij de bespreking van de werking van het leven (in het derde hoofdstuk).

Laten we dit beeld eens vergelijken met hoe wij mensen samenwerken in onze samenleving. Hebben wij altijd allemaal hetzelfde doel? Nee, dat kunnen we helaas niet zeggen. De overgrote meerderheid is bezig met overleven, terwijl een kleine minderheid bezig is met groeien. Maar waarom is dit zo? Dit komt omdat onze samenleving is ingericht als een machine. We kunnen dit de *machtsmachine* noemen, want in onze machinale maatschappij draait alles om macht.

De mensen met de macht doen alles om hun macht te behouden en zomogelijk verder uit te breiden. Deze behoefte aan steeds meer macht leidt ertoe dat organisaties alsmar groter worden, onder meer door fusies of en overnames. Dat zien we in alle sectoren, inclusief overheid, (zorg-) instellingen en scholen. De machthebbers liegen daarbij dat grotere organisaties veel doelmatiger kunnen werken, maar het omgekeerde is het geval. De machthebbers willen gewoon meer macht, om zo nog meer geld te kunnen graaien, waardoor ze nog meer macht denken te krijgen.

De machtsmachine draait op steeds vollere toeren. Er is een kleine groep mensen die samen zoveel geld en macht heeft, dat ze nu de gehele planeet probeert te controleren. Deze groep heeft dit plan lang geleden al bedacht en vervolgens tot in de puntjes uitgewerkt (als een dolgedraaide machine).

Heel veel mensen hebben helemaal niet door dat deze stiekeme mondiale staatsgreep feitelijk al heeft plaatsgevonden. Deze mensen weten wel dat de reclameboodschappen op de televisie niet (helemaal) de waarheid vertellen, maar ze zien niet dat ook alles wat tussen deze openlijke reclames wordt uitgezonden stiekeme reclameboodschappen zijn van de machthebbers. De televisie, de kranten en

grote delen van het internet (zoals bijvoorbeeld wikipedia en kenninet) zijn volledig in handen van deze machthebbers, evenals alle winstgevendende industrieën (zoals centrale banken, olie, wapens, farmacie en voedselproductie).

We zijn uitgebreid gewaarschuwd dat dit zou gaan gebeuren. Al in 1948 schreef George Orwell het boek met de titel *1984*. Daarin beschreef hij de opkomst van een totalitair regime dat iedereen nauwlettend in de gaten houdt. En inderdaad, wij worden allemaal voortdurend in de gaten gehouden via ondermeer camera's, het opslaan van digitale berichten (e-mail, chat en sms), telefoongesprekken en (biometrische) persoonsgegevens en wellicht straks ook via het online registreren van alle autoriteiten (voor zover dat nu al niet gebeurt via navigatiesystemen of mobiele telefoons).

Orwell schreef ook dat dit regime alle leugens als waarheid aan de man zal trachten te brengen door alles consequent om te draaien. Om dat te illustreren draaide hij het jaartal '48 om in '84. En ook dat zien we overal terug. Zo is overal het woord 'ziekte' systematisch vervangen in 'gezondheid'. Vroeger hadden we bijvoorbeeld een ziektekostenverzekering, nu een gezondheidspolis. De overheid roept 'veiligheid', maar ze bedoelt 'controle'. Ook dit heeft Orwell in 1948 dus al heel juist voorzien. Veel mensen dachten dat het fictie was.

Met de uitleg in de voorgaande hoofdstukken is het kinderspel om de werking van de machtsmachine te doorzien en met deze wetenschap onszelf hieruit te bevrijden. De machtsmachine heeft alleen maar grip op mensen die leven in de overleefmodus. Want wanneer wij ons alleen nog maar bezig houden met overleven, dan zijn we eenvoudig te manipuleren en te controleren. Het kan ons dan allemaal namelijk niets of niet zoveel meer schelen, als we maar overleven.

Om de mensen in de overleefmodus te houden, hoeft de machine alleen maar te zorgen dat deze mensen voornamelijk negativiteit waarnemen. Aangezien vrijwel de gehele media wordt gecontroleerd door de machthebbers is dat niet zo moeilijk, mits de mensen massaal gebruik maken van deze media. Nou, dat doen we hoor, want de televisie, de radio of de internetverbinding staat eigenlijk altijd wel aan. Deze apparaten brengen namelijk precies wat we willen (of denken te willen). De machthebbers vinden het alleen niet zo leuk dat ze

het internet nog steeds niet volledig onder controle hebben. Ze hebben er hun handen vol aan om alle onthullingen via het internet tegen te spreken of belachelijk te maken, zodat mensen die van niets weten geen argwaan krijgen.

De gecontroleerde media hebben als taak (zonder dat ze dat misschien zelf doorhebben) om voornamelijk negatieve berichten te brengen, om zo zoveel als mogelijk mensen in de overleefmodus te krijgen en te houden. Vooral het aanjagen van angst draagt daar flink aan bij. De gecontroleerde media proberen ons overal bang voor te maken. Bang waarvoor? Nou onder andere hiervoor: ongevallen, verlies, brand, criminaliteit, geweld, overspel, scheiding, ouderkindbreuk, asielzoekers, cholesterol, terroristische aanslagen, oorlog, dodelijke ziektes, ongeneeslijke ziektes, besmettelijke ziektes (via micro-organismen), seksueel overdraagbare ziektes, alle andere ziektes (ja, ziekte is erg populair bij de bangmakers), andere mensen (met een andere huidskleur, levensovertuiging of geaardheid), klimaatverandering, koolstofdioxide, ruimtewezens, meteorieten, overstromingen, aardbevingen, aardkorstscheuringen en natuurlijk niet te vergeten de hel, de duivel en andere plaaggeesten. Ik ben er vast nog wel een paar vergeten (zoals bepaalde planten of dieren), maar ik hoop dat de strekking duidelijk is. Angstige mensen schieten gelijk in de overleefmodus. En dat is ook precies de bedoeling hierachter.

Bang maken is niet het enige middel dat de machthebbers hebben ingezet om de baas te kunnen blijven spelen (via het zorgen voor negativiteit). De machthebbers doen ook hun best om onze (waargenomen) leefomgeving zo negatief als mogelijk te maken. Via de toenemende (chemische) luchtvervuiling, geluidsoverlast, lichtvervuiling en elektromagnetische vervuiling nemen we (onbewust) steeds meer negativiteit waar. Dit gaat tot zekere hoogte goed, maar daarboven springt onze innerlijke speelmodus toch echt op overleven.

Ook in alles wat we in onze mond stoppen zitten steeds meer bestandsdelen die door onze cellen als negatief worden waargenomen. Voor een belangrijk deel heeft de overheid hiervoor gezorgd via wetgeving op het gebied van gezondheidszorg (lees: ziektezorg) en voedselveiligheid (lees: voedselcontrole). Via internationale wetgeving wordt de verkoop van 'onveilige' vitaminen, mineralen en te-

geengegaan en die voor het 'veilige' voedsel (geproduceerd via genetische manipulatie) gestimuleerd.

Wanneer we doorzien hoe de machtsmachine werkt en wat deze machine van ons wil, dan weten we ook hoe we onszelf kunnen bevrijden uit de klauwen van machthebbers. Het enige wat we hoeven te doen is ervoor te zorgen dat we in de groeimodus komen en blijven. Dat doen we door onze omgeving als steeds positiever te gaan waarnemen. Daartoe nemen we allereerst zelf de volledige verantwoordelijkheid voor alles wat we nodig hebben, zoals een gezond bewustzijn, een gezonde leefomgeving en gezond voedsel. We zorgen ook goed voor de dansende energievormen in ons. En we weten daarbij hoe aan benodigde kennis of informatie te komen.

Mensen die na lange tijd in de overleefmodus te hebben geleefd, weer terecht komen in de groeimodus, die merken allerlei veranderingen aan zichzelf. Op het fysieke vlak zien we bijvoorbeeld dat onze nagels steeds sneller gaan groeien (en dat gebeurt echt niet alleen bij de lichaamscellen die gezamenlijk een nagel vormen). We merken ook dat we zelf steeds positiever worden, en dat we hiermee andere positieve mensen (ook in de groeimodus) aantrekken en negatieve mensen (in de overleefmodus) juist afstoten. We lijken zo precies op de spelende aminozuren in onze cellen.

Door de onderlinge aantrekking tussen positieve mensen ontstaat samenwerking, want al deze positieve mensen hebben immers een gezamenlijk doel, namelijk groeien. Ze zijn ook open (*open minded*) en hebben volop energie. Omdat deze samenwerking totaal niet machinaal gaat, noem ik dit liever *samenspel*. Iedereen heeft daarbinnen een speeltaak, en via onderlinge communicatie gaat dat prima. Voor sommigen is dat wel even wennen, want ook de oude patronen van het machinedenken zitten immers nog tussen de oren. Maar al spelende ontdekken we samen hoe we het spel plezierig kunnen spelen.

Het samenspelen zal op een natuurlijke manier groeien. In de samenleving zullen steeds meer activiteiten door samenspelende groepen worden opgepakt. Gelijktijdig zal alles wat machinaal is ingericht geleidelijk aan omvallen. Zo zal er een vloeiende transfor-

matie plaatsvinden van de gehele samenleving. Hoe dat allemaal precies zal gaan, dat kan niemand vooraf zeggen. Dat gaan we immers al spelende met elkaar ontdekken. We zeggen vaarwel tegen het kille machinedenken, en we verwelkomen het bruisende speldenken.

Tot besluit wil ik me graag speciaal richten op al die prachtige mensen die zich zo vreselijk druk maken over wat de machthebbers allemaal uitspoken. De allerhoogste prioriteit voor iedereen die in meer of mindere mate in de overleefmodus verkeert, is om eerst in de groeimodus te komen. Verbeter de wereld en begin bij jezelf. Wanneer je zelf negatief bent, dan zul je ook alleen maar negatieve mensen op je pad treffen. En al deze negatievelingen zijn eigenlijk ook totaal niet geïnteresseerd in wat jij te vertellen hebt. Ze zijn immers bezig met overleven, en dat vraagt alle beschikbare energie.

Neem 'overleven' hierbij niet te letterlijk. Zoveel mogelijk niets doen of jezelf bezig houden zijn bijvoorbeeld ook manieren om te overleven. Wanneer we in de groeimodus zijn, dan bruisen we van de energie en hebben we een gelukkig gevoel over ons. Iedereen die de switch (wel eens) heeft kunnen maken, die kent het grote verschil.

Ben je al wel voornamelijk in de groeimodus, probeer mensen in de overleefmodus dan vooral niet te 'bekeren'. Dat heeft geen enkele zin. Het gaat immers om een verandering van binnenuit. Zolang iemand nog in de overleefmodus zit, zitten de hersenen op noodrantsoen. Negatievelingen kunnen ook helemaal niet meer goed nadenken. Dat komt niet omdat ze dom zijn. Dat komt omdat ze in de overleefmodus verkeren, en hun denken op de spaarstand staat. Blijf daarom altijd respectvol naar iedereen, negatief of positief.

Alles gaat precies zoals het is bedoeld, want wie steeds beter de contouren van het Grote Spel ziet, die wordt alleen maar positiever. Angst of zorgen dat het verkeerd afloopt is nergens voor nodig. Het kan bovendien de overleefmodus (weer) aanzetten, waardoor we het contact met het positieve geheel verliezen.

Nawoord en woord van dank

De inspiratie voor het schrijven van dit boekje ontstond nadat ik een prachtige lezing van Bruce Lipton had bekeken op het internet. De uitleg in het derde hoofdstuk is op zijn onthullende werk gebaseerd, al gebruik ik soms andere woorden. Bruce is een wetenschapper die het faillissement van het genetisch determinisme naar buiten brengt, en daarvoor breng ik hem hierbij grote hulde.

Ook noem ik hier graag Nassim Haramein. Hij heeft baanbrekend onderzoek verricht naar de fysieke structuur van het allerkleinste subatomaire deeltje tot en met de allergrootste cluster van sterrenstelsels. En ook Nassim kan hierover prachtig vertellen.

Als derde bedank ik hier graag Carl Calleman. Via zijn onderzoek naar de kalendersystemen van de Maya's ben ik gaan begrijpen waarom alles in onze samenleving momenteel om macht draait. Want ook dit hoort bij een spel, namelijk bij het allesomvattende Grote Bewustzijnsspel van het leven op Aarde.

Deze onderzoekers hebben zich alledrie verdiept in meerdere vakgebieden waarin ze niet zijn opgeleid. Daardoor waren ze in staat om verbanden te leggen, en ook konden ze hierdoor op een afstand naar hun oorspronkelijke vakgebied kijken. En ik doe precies hetzelfde. Ik verbind in dit boekje hun inzichten met de mijne.

Reductionisme zegt dat het geheel gelijk is aan de som der samenstellende delen ($1+1=2$). Maar soms is één plus één ook gelijk aan één, of aan meer dan twee. Machinedenkers negeren dat gewoon.

Door machinaal vast te blijven aan het reductionisme is de wetenschap steeds verder versnipperd in allerlei deelgebiedjes, waar grote hekken omheen zijn geplaatst. Met de introductie van speldenken bevrijdt de wetenschap zich van deze versnippering.

Wat mij betreft mag iedereen die dit boekje heeft begrepen zich *Professor in de Wetenschap* noemen. Wetenschap is niet het speeltje van een elitair clubje 'schriftgeleerden'. Wetenschap behoort toe aan iedereen. We hebben immers allemaal het recht om te weten hoe we zelf (als onderdeel van de natuur) werken, zodat we zelf onze gezondheid en toekomst kunnen waarborgen.

Ik heb mijn best gedaan om dit boekje zo beknopt als mogelijk te houden door alleen de essentie uit te leggen. Ben ik daarin voor jou geslaagd? Wil je nog meer lezen over de besproken onderwerpen, dan raad ik je mijn voorgaande boek aan. Dit boek van 388 bladzijden (dus flink dikker dan dit boekje) kan via de website van Pateo.nl worden gelezen, geprint of besteld. Ook staat er van dit boek een videopresentatie op het internet, die daar ook gevonden kan worden.

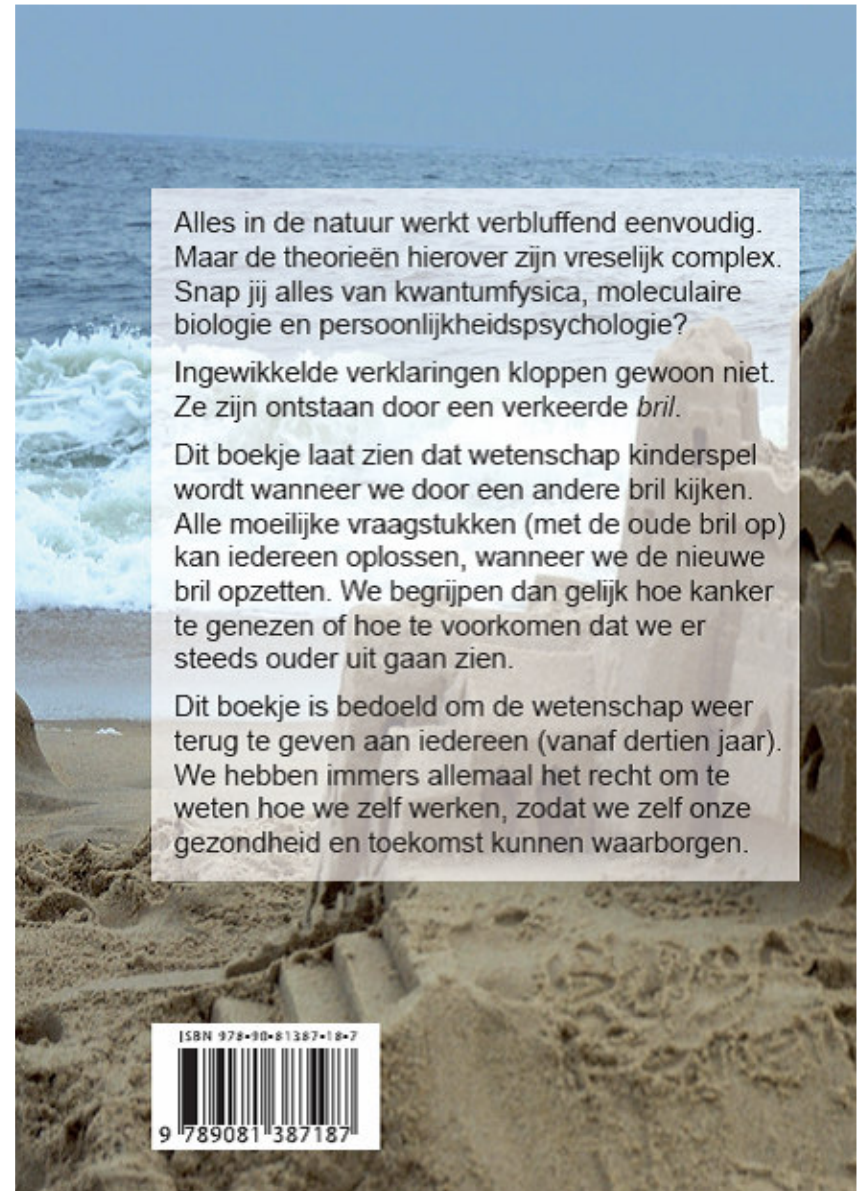
Heel graag wil ik het verhaal, zoals ik het hier heb opgeschreven, ook persoonlijk vertellen aan kinderen, scholieren en studenten. Hoe eerder in ons leven we die akelige machinebril afzetten, des te beter. En het is nog beter om te zorgen dat we van kinds af aan begrijpen dat alles een spel is zonder die onnatuurlijke ideeën gebaseerd op de harteloze werking van kille machines. Wil je hier zelf wat over vertellen (voor een spreekbeurt of les), en heb jij daarbij ondersteuning nodig, dan wil ik die graag bieden. Neem in beide gevallen even contact met me op. Mijn contactgegevens zijn ook te vinden op Pateo.nl.

Ik dank de Liefdevolle Schepper van het Grote Spel dat wij dit prachtige spel mogen spelen, om zo al spelend ons bewustzijn te kunnen verruimen en te ontdekken dat we werkelijk samenleven in een oneindige wereld van onbegrensde mogelijkheden. Of ik geloof? Ik geloof in mezelf. En voor de rest wil ik alles graag volledig begrijpen, voelen of waarnemen.

Ik dank jou uit de grond van mijn hart dat jij de tijd hebt willen nemen om dit verhaal (gedeeltelijk) te lezen. Ik ben vol van vreugde en dankbaarheid dat ik dit alles heb mogen opschrijven. Ik weet en ik voel wat het gaat betekenen voor onze samenleving wanneer dit verhaal door steeds meer mensen wordt gelezen, begrepen en toegepast. We transformeren gezamenlijk en van binnenuit onze harteloze maatschappij in een geheel van liefdevol samenspielen.

Emmen, 21 december 2009

Johan Oldenkamp

Alles in de natuur werkt verbluffend eenvoudig. Maar de theorieën hierover zijn vreselijk complex. Snap jij alles van kwantumfysica, moleculaire biologie en persoonlijkheidspsychologie?

Ingewikkelde verklaringen kloppen gewoon niet. Ze zijn ontstaan door een verkeerde *bril*.

Dit boekje laat zien dat wetenschap kinderspel wordt wanneer we door een andere bril kijken. Alle moeilijke vraagstukken (met de oude bril op) kan iedereen oplossen, wanneer we de nieuwe bril opzetten. We begrijpen dan gelijk hoe kanker te genezen of hoe te voorkomen dat we er steeds ouder uit gaan zien.

Dit boekje is bedoeld om de wetenschap weer terug te geven aan iedereen (vanaf dertien jaar). We hebben immers allemaal het recht om te weten hoe we zelf werken, zodat we zelf onze gezondheid en toekomst kunnen waarborgen.

